

Posudek vedoucího bakalářské práce Simony Knoblochové na téma „Reakce okolí na děti se specifickými poruchami učení“

Téma práce bylo zvoleno vcelku dobře, specifické poruchy učení mají i svůj sociální aspekt, který bývá mnohdy jak rodiči, tak učiteli přehlížen a přitom i tento aspekt může mít na dítě nepříznivý dopad. Rozsah práce odpovídá požadavkům, práce obsahuje teoretickou část, která je svým rozsahem převažující, a výsledky vlastního zkoumání.

Teoretická část je rozdělena do 11 kapitol. V úvodu autorka vysvětluje proč si dané téma zvolila. První kapitola je věnována vymezení pojmu specifická porucha učení a přehledu takových potíží. Zařazení kapitoly věnované ADHD syndromu je poněkud navíc, protože i když je mezi SPU a ADHD syndromem etiologická souvislost a tudíž i značná komorbidita, jde o jiný typ poruchy. Význam laterality pro SPU je poněkud komplikovanější než autorka uvádí, protože čerpala jen z jednoho zdroje. Vývoj zrakové a sluchové percepce je rovněž komplexněji podmíněn a souvisí s celkovým zráním mozku a z toho vyplývajícím rozvojem zpracování informací, ale i v tomto případě jde spíše o nedostatky v oblasti použité literatury. Kapitola věnovanou školní zralosti by bylo možné vynechat, není ve vztahu k hlavnímu tématu příliš důležitá. Následující kapitola je věnována způsobům hodnocení žáku se specifickými poruchami učení (což by mělo být zohledněno i v názvu, chybí zde slovo „specifický“). Tato kapitola je důležitá, protože způsob hodnocení může ovlivnit postoj učitele k takovým žákům i názory a postoje spolužáků. SPU jsou často spojeny se školním neúspěchem a proto je účelné, že autorka zařadila kapitolu o dopadu školního selhání na dětskou psychiku. Subkapitola 8.1 zahrnuje i psychické reakce, které nejsou typické jen pro děti se SPU, ale jsou zcela obecné – např. prožitky frustrace či úzkost a strach, s nimiž se velká většina školáků přinejmenším občas setká. Totéž platí pro potíže v chování popsané v subkapitole 8.2. Většina zde uvedených projevů chování není typická jen pro tyto děti. Vhodně zařazenou kapitolou je charakteristika postoje rodičů k dítěti, které trpí specifickou poruchou učení a zvládání těchto potíží, resp. jejich dopadem na život rodiny. Totéž platí pro další dvě kapitoly věnované postoji učitelů a spolužáků k dětem se SPU.

Praktická část je velmi stručná. Autorka si stanovila tři cíle práce a z nich vyplývající hypotézy. Charakteristika hypotéz není z textu dostatečně zřejmá, nejsou zcela jednoznačně formulovány. Použitá metodika, rozhovor a dotazník pro rodiče a učitele je vzhledem k zaměření práce vhodná. Vymezení zkoumané skupiny rodičů není dostatečně přesné a z textu není ani zcela jasné, které děti jakými poruchami trpěly. Rovněž rozsah skupiny, který činí 15 dětí, resp. rodičů 15 dětí, není dostatečně velký. Rozhovor se 2 učiteli také nelze považovat za přijatelně velký, odpovídal by nanejvýš požadavkům seminární práce. Analýza získaných výsledků zahrnuje pouze charakteristiku škol a popis specifík jejich práce s žáky, kteří mají různé potíže. V kapitole věnované rodičům uvádí autorka pouze souhrn získaných informací, ale samotná data zde vůbec neprezentuje. Shrnutí je spíše souhrnem dojmů než skutečností. Kasuistika je pěkná, ale neodpovídá zaměření práce, neboť jde o dítě s ADHD syndromem a nikoliv SPU.

Práce obsahuje anotaci i klíčová slova jak v anglickém, tak v českém jazyce, seznam literatury a přílohy. Chybí shrnutí v cizím jazyce.

Předložená bakalářská práce splňuje základní požadavky a lze ji doporučit k obhajobě.
Navrhované hodnocení: dobře.

V Praze dne 3. září 2007

Prof. PhDr. RNDr. Marie Vágnerová, CSc.

